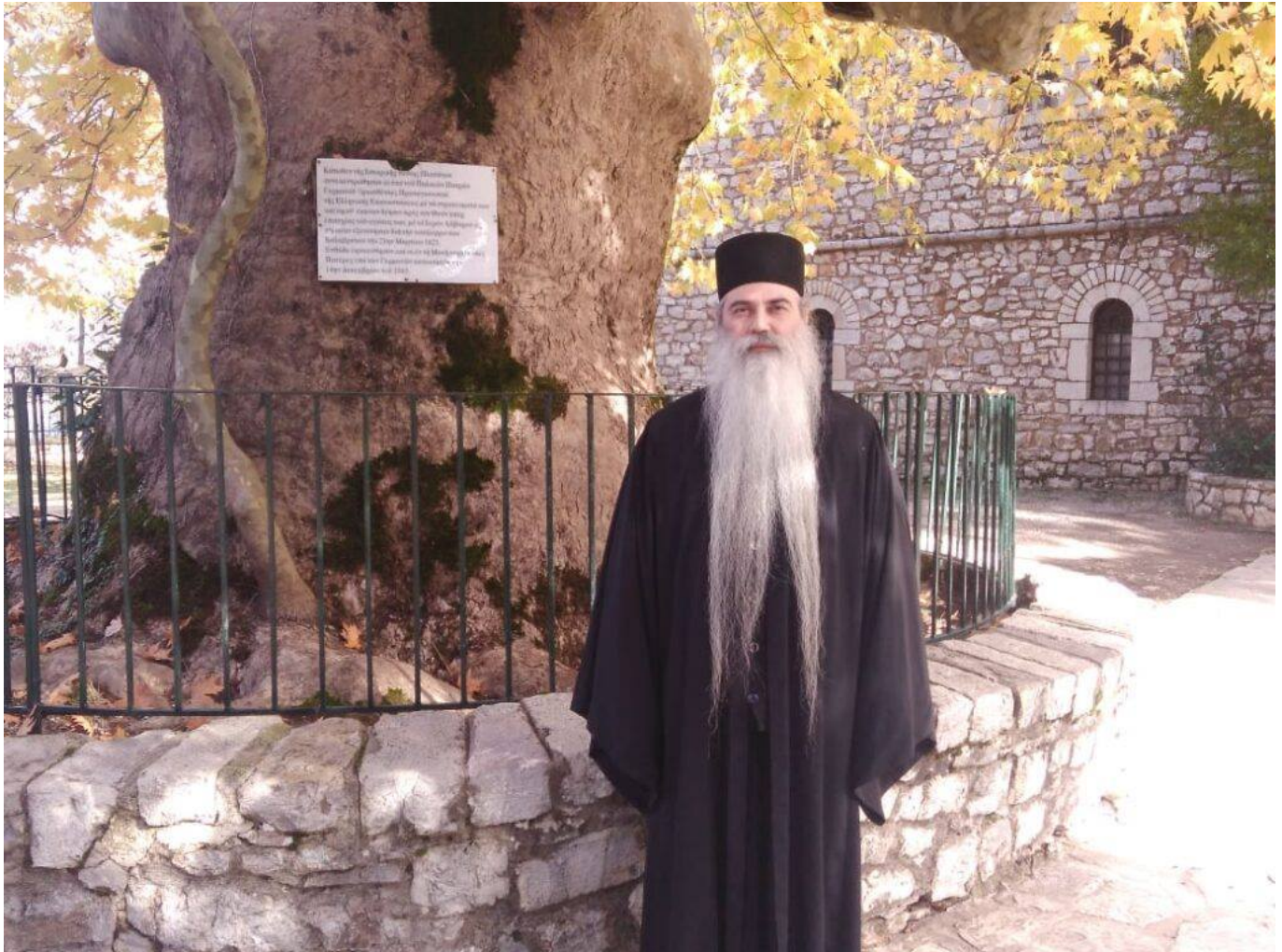

“Οι Έλληνες έχουν μάθει να θυσιάζονται για τα ιδεώδη”

/ [Επικαιρότητα στην Πεμπτούσια](#)

Με αφορμή την επέτειο των 77 ετών από το Ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων (13/12/1943) αλλά και από την εκτέλεση των μοναχών της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας από τα στρατεύματα του Χίτλερ την αμέσως επόμενη ημέρα (14 Δεκεμβρίου 1943), ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος, μίλησε στην εκπομπή «Η Επικαιρότητα στην Πεμπτούσια» και τη Μαρία Γιαχνάκη.

Ακούστε το σχετικό απόσπασμα:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Ο Ηγούμενος χαρακτήρισε παράξενο και πρωτόγνωρο το συναίσθημα του μνημοσύνου σε άδεια εκκλησία και δη σε μια εκδήλωση, που άλλες χρονιές συγκέντρωνε τόσο κόσμο! «Ο λογισμός μας ήταν αναπαυμένος όσον αφορά το ιερό μας καθήκον, όμως αισθανθήκαμε άβολα με το θέαμα... Το μήνυμα που αποπνέει αυτή η θυσία είναι διαχρονικό. Οι Έλληνες θυσιάστηκαν για τα ιδεώδη τους, ιδεώδη για την πίστη, την πατρίδα τη σημαία... Τα χρώματά μας είναι καθαγιασμένα. **Μην ξεχνάτε ότι από τη Μονή Αγίας Λαύρας ξεκίνησε και η Επανάσταση του '21. Οι Έλληνες έχουν μάθει να θυσιάζονται για τα ιδεώδη της πατρίδας τους».**

Όσον αφορά στην προσφορά του ορθόδοξου μοναχισμού στον αγώνα, ο Ηγούμενος της ιστορικής Μονής τόνισε: «Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει την προσφορά του ορθόδοξου μοναχισμού στον ελληνισμό. Έχει αποδειχθεί αυτό. Ο Ορθόδοξος μοναχός δεν είναι μόνο προσευχή μέρα-νύχτα. Στη δύσκολη στιγμή θα πιάσει και το καρυοφύλλι. Πόσοι μοναχοί δεν πήραν τα όπλα, δεν θανατώθηκαν κατά τη διάρκεια των μαχών; Δεν μπορούμε να μη μιλήσουμε για τη θυσία των Λαυριωτών πατέρων...

Σε αυτό το σημείο, ο γέροντας Ευσέβιος είπε ότι υπήρξε αυτήκοος μάρτυρας μαρτυριών ανθρώπων που έζησαν τα γεγονότα και, φυσικά, των πατέρων της Μονής, που επιβίωσαν από αυτά... Και άρχισε τη διήγηση για κείνη την μουντή, ομιχλώδη ημέρα θανάτου, όπως την χαρακτήρισε...

Επίσης, ο γέροντας αναφέρθηκε στην πρωτόγνωρη κατάσταση που ζούμε, την πανδημία και τις συνέπειές της, καταλήγοντας στο ότι δεν πρέπει να στερήσουμε από τους εαυτούς μας το αγαθό της ελευθερίας, αλλά και στο ότι η εκκλησία είναι αυτή που θα γεμίσει το κενό των τραυματισμένων από την πανδημία ψυχών.